

Ođlan ve Yıldız Baykuđu

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Yıldız Baykuđu

Ebru Mina TOMURCUK

Leo geceyi her şeyden çok severdi. Her akşam küçük pirinç teleskobuyla çatıya çıkar, gözleri uykuyla dolana kadar yıldızları sayardı. Hardal sarısı kazağı onu sıcak tutar, kırmızı spor ayakkabıları kiremitlerin üzerinde hafifçe tıkırdardı. "Siz nereden geliyorsunuz?" diye fısıldardı pırıldayan gökyüzüne. Yıldızlar sadece göz kırpardı, Leo bunu çok iyi bir cevap sanırdı.

Açık bir gecede, çatının üzerinden yumuşak bir vınlama geçti. Kocaman bir baykuş Leo'nun yanına kondu; gece mavisi tüyleri küçük altın ve gümüş noktalarla beneklenmişti. Noktalar şekiller oluşturunuyordu — bir ayı, bir kuğu, kıvrılan bir ejderha — sanki baykuş bütün gökyüzünü giymişti. Kocaman kehribar gözleri nazikçe kırpıldı. "Çok soru soruyorsun, küçük," dedi baykuş. Leo'nun ağzı açık kaldı.

"Konuşabiliyorsun!" diye soluk soluğa kaldı Leo. Baykuş başını eğdi. "Ben Yıldız Baykuşu'yum ve takımyıldızları kanatlarımda taşırım. Ama bu gece bir şeyler ters gitti. Küçük bir yıldız yerinden düştü." Leo yaklaştı, ela gözleri kocaman açıldı. Baykuşun boynundaki ince gümüş zincirde parlayan bir yıldız tılsımı vardı. "Yardım edebilir miyim?" diye sordu Leo hemen. "Bir teleskobum var!"

Baykuş parlayan kanatlarını açtı. "Öyleyse tüylerime tutun, meraklı oğlan." Leo nazikçe baykuşun sırtına tırmandı ve çatı altlarında kayboldu. Uyuyan evlerin ve sessiz ağaçların üzerinden uçtular, serin karanlığa doğru yükseldiler. Rüzgâr yıldız ışığı kokuyordu ve Leo yüksek sesle güldü. "Nereye gidiyoruz?" diye seslendi. "Az kişinin gördüğü bir yere," diye yanıtladı baykuş.

Bulutların ardına gizlenmiş yuvarlak bir taş kulenin üzerine kondular. Hilal gibi kıvrılan gümüş bir kapı açıktı. İçeride Leo soluğunu tuttu. Gizli gözlemevinin tavanı camdan yapılmıştı ve ötesinde bütün gece gökyüzü pırıldıyordu. Pirinç halkalar ve kristal mercekler kendi kendine yavaşça dönüyordu. "Burası benim gözcülük yaptığım yer," dedi Yıldız Baykuşu. "Ve arayışımız burada başlıyor."

Leo küçük teleskobunu çıkardı ve yukarı baktı. "Hangi yıldızın kayıp olduğunu nasıl anlayacağız?" Baykuş kanadını gökyüzünde gezdirdi. "Her yıldızın bir desende yuvası vardır. Bir boşluk, birinin kaybolduğu anlamına gelir." Leo şekilleri inceledi, parmağıyla çizgileri takip etti. "Orada!" diye bağırdı. "Kuğu'nun kanadında bir delik var! Ortadan bir yıldız eksik." Baykuş bilgece başını salladı.

"Kayıp bir yıldız nereye gider?" diye sordu Leo, çenesini okşayarak. Baykuşun kehribar gözleri parladı. "Yıldızlar da senin gibi meraklıdır. Biri serbest kalınca, aşağıda en parlak parlayan şeye doğru yuvarlanır." Leo derin düşündü. "Öyleyse ışıkları aramalıyız — fenerler, pencereler, ateş böcekleri!" "Akıllı oğlan," dedi baykuş. "Bin sırtıma. Işığın takip ediyoruz."

Cam tavandan dışarı, geniş geceye uçtular. Leo sıkıca tutundu ve aşağıdaki dünyayı izledi. Pencereleer küçük aylar gibi parlıyordu. Sokak lambaları kaldırımında altın havuzlar oluşturuyordu. "Aşağıda mı?" diye seslendi Leo. "Henüz değil," diye yanıtladı baykuş. "Sormaya devam et, aramaya devam et. Merak yolu aydınlatır." Leo'nun kalbi heyecanla hızlı ve mutlu bir şekilde çarpıyordu.

Sessiz bir parkın üzerinde, Leo göletin yanında bir titreşim fark etti. "Dur! Bir şey sazların içinde saklanıyor!" Baykuş alçaldı ve yumuşakça çimenlere kondu. Leo kırmızı spor ayakkabılarıyla ilerledi. Uzun yeşil sazların arasında küçük bir altın parıltı kalp atışı gibi nabız gibi atıyordu. Sapları dikkatlice, yavaşça ayırdı ve içeri baktı. Orada küçük bir şey titriyordu.

Bir bilyeden büyük olmayan, beş yumuşak uçlu ve ısıltılı bir halesi olan küçük bir yıldızdı. Ortasında uykulu bir göz kırpıldı. Her titrediğinde ışığı endişeyle sönüyordu. "Merhaba," diye fısıldadı Leo nazıkçe. "Korkma." Yıldız daha hızlı titredi. "Korkmuş," dedi baykuş. "Yumuşak konuş. Yıldızlar nezaketi her şeyden iyi anlar."

Leo çimenlere diz çöktü ve elini uzattı. "Ben Leo. Seni eve götürmeye geldik." Küçük yıldız tereddütle titredi. Sonra avucuna yuvarlandı, güneşle ısınmış bir çakıl taşı gibi sıcaktı. "Kıkırdadı!" diye güldü Leo, onu hafifçe gıdıklayarak. "Senden hoşlandım," dedi baykuş. Yıldızın uykulu gözü daha da açıldı ve ışıltılı halesi daha parlak parladı. "Onu Kuğu'ya geri götürelim," dedi Leo.

Yıldız Baykuşu onları yükseğe kaldırdı, çatılardan daha yükseğe, bulutlardan daha yükseğe. Leo küçük yıldızı iki eliyle kavradı ve yıldız kazağına karşı sıcakça parladı. "Yerine geri sığacak mı?" diye sordu. "Her yıldız yuvasını hatırlar," dedi baykuş. "Sadece yolunu bulmasına yardım etmelisin." Gözlemevinin cam çatısı ileride pırıldıyordu ve Kuğu bekliyordu, bir kanat ucu hâlâ karanlıktı.

İçeride baykuş Leo'ya yıldızın boş yerine benzeyen küçük gümüş bir yuva gösterdi. "Buraya koy, nazıkçe." Leo küçük yıldızı yavaşça indirdi. Yıldız kırırdadı, bir kez daha kırırdadı ve yerleşti. Yumuşak bir çınlamayla parladı — ve Kuğu'nun kanadı yeniden bütün olarak parladı. "Başardın!" dedi baykuş. Bütün gökyüzü sanki alkışlıyormuş gibi daha parlak pırıldıyordu.

O geceden sonra Leo hâlâ yüzlerce soru sordu. Ay kraterlerini, kuyruklu yıldızları ve yıldızların neden parıldadığını sordu. Yıldız Baykuşu sık sık ziyaret etti, bir iki bilmece paylaşmak için çatıya yumuşakça kondu. "Ne öğrendin?" diye sordu bir akşam. Leo aralıklı dişleriyle gülümsedi. "Soru sormanın insanı harika yerlere götürdüğünü." Baykuş öttü, gerçekten çok memnun görünüyordu.

Küçük yıldız hâlâ her gece Kuğu'nun kanadından aşağı bakıyor, Leo teleskobunu salladığında ekstra parlak parlıyor. "Seni hatırlıyor," dedi baykuş. Leo yine de el sallıyor. Merakı onu gece gökyüzünde gezdirdi ve kayıp bir yıldızı güvenle eve getirdi. Bazı geceler baykuşun takımyıldız tüyleri biraz daha parlak parlıyor, sanki şöyle diyor: merak etmeye devam et, aramaya devam et, sormaya devam et.

Yani eęer bir gn imenlere uzanıp yıldızları sayarsan, yksek sesle bir soru sor. Kimin cevap vereceęini asla bilemezsin. Belki kanatlarında gece mavisi bir gkyz taşıyan kocaman bir baykuş yanına szlr. Belki kk kayıp bir yıldız bulunmayı bekliyordur. Sonuta merak bir tr bydr — ve harika Őeyler keŐfetmemize yardımcı olur.